

Número 557 - 27 d'octubre 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

G.O.L.F.

QUIN MODEL DE CIUTAT TINDREM PER AL FUTUR?

El Benicarló s'imposa al Sant Jordi de Luis Tena

**Una fallera denuncia els 11 presidents de falles i a
la Junta Local Fallera**

Urbanisme, participació i model de ciutat

L'actual d'equip de govern ha encetat un procés de participació ciutadana en la revisió del PGOU de resultats incerts. El PGOU podria no quedar modificat en la present legislatura. Salvem la Tossa alerta en un comunicat les maniobres de Terrazahar Golf per intentar rescatar la ubicació al paratge de la Tossa d'un camp de golf amb un nombre molt elevat de vivendes unifamiliars

text REDACCIÓ

La present legislatura s'ha pràcticament esgotat entre mocions de censura, pactes de governabilitat i la participació ciutadana. El procés de revisió del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) ha arribat en aquests moments al punt en el que les propostes dels veïns a través de les ferramentes de participació ciutadana s'han adjuntat al document de Concert Previ, per a que l'empresa Territorio y Ciudad mire d'assumir-les i plasmar-les en la proposta de Concert Previ del futur PGOU que haurà d'aprovar la Conselleria. Presumiblement, i donada l'eclosió de projectes urbanístics, PAIs i revisions de plans generals a que ha dut l'actual política urbanística de l'administració valenciana a partir de lleis com la LRAU o la LUV- Benicarló no disposarà abans de les eleccions del nou PGOU en vigor.

La Participació

La bandera de la participació que els grups a l'oposició esgrimien davant l'actitud poc dialogant del PP local s'ha posat en marxa potenciada per la regidoria de Governació en mans del Bloc. Com era d'esperar les conclusions no han estat unànimes en molts aspectes i s'han evidenciat interessos molt particulars front als de la col·lectivitat tot i els ànims de l'equip de govern i coordinador de les diferents meses perquè això no passara. A l'hora de la veritat els veïns i associacions de les diferents partides han agranat cap a casa i les propostes han incidit en interessos privats, com la sortida de terrenys adquirits per especular d'una forma clara o la construcció il·legal. A les diferents meses de treball que es van crear (d'activitats turístiques, d'activitats econòmiques i cohesió social) no es va respectar el número de rep-

resentants per associació i hi van haver queixes per la poca claredat dels ordres del dia i dels temes a tractar en les reunions. Un dels elements sensibles, el del camp de golf que estava inicialment enquadrat a la mesa de turisme va acabar abordant-se a totes les meses. Finalment la mesa del turisme aposta majoritàriament pel golf amb l'excepció de Salvem la Tossa. L'única controvèrsia es dona el dia de les conclusions quan els caps visibles de Terrazahar (que inicialment havien presentat el projecte d'urbanitzacions i camp de golf a la Tossa i desestimat en Ple l'anterior legislatura), segueixen defensant l'opció de la Tossa front a la de Surrach, ja que segons diuen "no serà rendible per l'atomització de la propietat" el que, asseguren, serà un problema en cas d'afrontar expropiacions i per la poca explotació residencial ja que obligarà a que el 50 per cent de les places siguen hoteleres.

“Salvem la Tossa’ reitera que no vol cap camp de golf ”

ve de la pàgina anterior

I ara?

La llei diu que les conclusions de la participació s'hauran d'afegir a la proposta de concert previ, que passarà per la Comissió d'Urbanisme i es lliurarà a l'empresa per a que intente assumir les propostes, fent les modificacions pertinents als plànols i, posteriorment, haurà de passar pel Ple que haurà d'aprovar les línies mestres (les taques de colors) del futur PGOU. Hi haurà un període d'al·legacions d'un mes i la gent podrà presentar esmenes a l'aprovació del Concert Previ. Serà la conselleria de Territori i Vivenda, que dirigeix Esteban González Pons qui l'aprove, sinó contradiu cap llei sectorial.

El model urbà

El debat sobre l'urbanisme de Benicarló no defuig de la possibilitat d'incorporar un camp de golf, projectes que s'han convertit en la panacea del progrés i l'abundància però que suposen un consum hídric i territorial evident i greu. Sembla que partits com el PSPV i fins i tot amb el silenci del Bloc - que tant actiu es va manifestar en l'anterior legislatura contra aquesta qüestió- han incorporat el dogma que el camp de golf és necessari per a una ciutat. Fins i tot el professor de turisme de la Universitat Jaume I, Diego López Olivares, coordinador del procés de participació i de les mesos entenia que el camp de golf “aporta singularitat”, tot i la previsible proliferació a la comarca que te fins a set complexes en tramitació a Sant Rafel, Peníscola i Sant Jordi. El PP des de fa mesos calla les seues opinions, potser a l'espera d'una nova conjuntura.

‘Salvem la Tossa’ reitera que no vol cap camp de golf

L'Associació Salvem la Tossa ha reafirmat la seua postura de rebutjar qualsevol projecte de camp de golf al terme de Benicarló. “Dubtem del seu benefici per a la població”, va explicar Paco Arnau, portaveu de la plataforma. Tot i això va proposar diferents alternatives que aprofitaren als veïns de Benicarló com una zona d'activitats lúdico-esportives no tant exigents en recursos com sòl i aigua com per exemple un centre hípic, ciutat esportiva o un centre de vacances juvenil. Des de Salvem la Tossa s'assenyala que lamentablement els camps de golf segueixen sent els jardins de les urbanitzacions.

Segons l'associació, a la taula de cohesió social s'assenyalà que l'excessiu ús hotelier previst restarà viabilitat econòmica al camp de golf. Francisco Manuel Carvajal -un dels promotors de Terrazahar Golf & Ressor- proposà la Tossa com una localització més adequada, tal com figura en el document-resum de les Jornades de Participació que es pot consultar a la web de l'ajunta-

ment. L'associació Salvem la Tossa recorda que sempre ha manifestat la seua oposició a qualsevol camp de golf, en concret al terme de Benicarló estiga on estiga. L'elevada oferta comarcal de camps de golf faria difícil la seua viabilitat i li treuria el seu caràcter diferencial i caldria apostar per un model turístic sostenible, autènticament diferencial i inserit en la seua estructura espacial i social.

Salvem la Tossa també va fer diverses aportacions al panell d'activitats turístiques, en concret una sobre la revalorització dels recursos naturals del terme i l'altra sobre el camp de golf.

Segons alerten “actualment, els promotors de Terrazahar Golf & Ressor són propietaris d'una part important dels terrenys del paratge de la Tossa, que, en el projecte de PGOU figuren com sol no urbanitzable. Quin negoci farien si els requalificaren aquells terrenys a urbans!”. Finalment animen els benicarlondos a presentar al·legacions al Concert Previ del PGOU per tal de millorar-lo.

Un litigi per faltes enceta la judicialització de les Falles benicarlandes

text JORDI MAURA

Els 11 presidents de les falles benicarlandas i el president de la Junta Local Fallera (JLF) estan cridats a declarar el dia 2 de novembre a Vinaròs en un judici per faltes contra l'honor d'una de les candidates a ocupar el càrrec de Fallera Major de Benicarló. Els estatuts de la JLF estableixen que les falleres majors passen a ser membres de l'entitat als tres anys d'ocupar el càrrec i poden així accedir al càrrec de fallera major. Els alts representants del món faller van detectar en quatre de les cinc possibles candidates "comportaments que no eren normals des del punt de vista protocol·lari i d'imatge que han de donar les representants falleres". Per aquest motiu i abans que entraren a la JLF, a aquestes falleres de l'any 2004 ja se'ls va indicar la poca predisposició a recolzar-les en cas d'optar al càrrec.

Sabina E., la candidata de la Falla el Campanar va optar fa uns mesos per denunciar per faltes al seu honor, als 11 presidents i al de la JLF. El judici havia de

celebrar-se el passat 25 de setembre, però l'Operació Badia que va acabar amb la detenció de 30 romanesos en diferents poblacions el Maestrat que va arribar a col·lapsar els jutjats de Vinaròs va motivar el retard de la vista. La demandant reclama que se li reconega que tenia la raó i els seus drets a presentar-se al càrrec, a més de disculpes dels presidents als mitjans de comunicació i una rectificació en la televisió, a part de la compensació econòmica que estipule el jutge del cas.

Cadascuna de les parts presentarà els seus testimonis que puguin ajudar a la clarificació dels fets. En el judici, que serà públic, es presentaran associacions feministes i progressistes per a donar suport a la candidata suposadament vexada.

Dany a les falles

Fontes de la JLF van lamentar que aquest episodi de discrepàncies sobre la idoneïtat de les candidates a fallera major estiga fent mal a la festa. "La gent està cremada perquè es mostra una imatge de Benicarló que no és", van indicar les mateixes fonts.

Tocs i Vares

Tots Sants

text VICENT COLL

Un dia assenyalat, sobretot per als catalans i les catalanes. El dia 1 de novembre, la ciutadania de Catalunya està cridada a les urnes, després de la fallida del tripartit. És impossible no estar-hi atent durant aquests dies a les informacions que ens arriben al respecte pels mitjans de comunicació. De la mateixa manera que van apareixent diverses enquestes que fan referència a la intenció de vot.

Poques novetats, certament. Hi ha qui opina que els resultats diferiran poc de les anterior eleccions i que pam dalt pam baix tots aconseguiran un nombre semblant d'escons al que ja tenen. Com més s'apropa el dia de la votació les especulacions que es feien durant el període pre-electoral, es van diluint. Ningú no espera, avui, una victòria aclaparadora de CiU, com tampoc la demoscòpia profetiza una caiguda en picat del PP i ERC. Amb aquest hipotètic panorama les càbales sobre possibles pactes prenen una emocionant cursa.

El que sembla que està clar és que hi ha partits que quasi ningú els vol com a socis: el PP i ERC. Per altra banda eixos dos mateixos partenaires pre-conitzen que els tenen la clau d'un govern,... estable? Enmig de tot això la lloable coherència de Joan Saura passa desapercebuda, i hi ha qui apunta que ICV podria donar una sorpresa. Mentre, els grans protagonistes de la campanya CiU i PSC (o ara ja podem dir-li PSOE?) es barallen tímidament conscients com son, diuen alguns, que els tocarà entendre en el futur si no volen dependre de socis incòmodes i amb poques garanties d'estabilitat com ERC.

La hipòtesi dels mes optimistes ve a dir que la sort es va decidir a Madrid fa mesos, i que un govern en minoria d'Artur Mas, amb el suport de Montilla seria la garantia de que Rodríguez Zapatero dormís tranquil per les nits fins les eleccions generals. Més que res perquè allò que el PSC li donés a CiU a Catalunya, li ho tornaria Duran i Lleida a Madrid. Hi ha qui considera que el peix està tot venut.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Sembla que els edificis patrimonials, o siga, eixos que tots tenim el dret i deure de que es conserven, però que a quasi tots se'ls oblidava de fer-ho, continuen patint la desídia institucional. Sí ja és prou vergonyós veure com les parets de la part del darrera de l'església de Sant Bartomeu s'han convertit en un dipositori de contenidors i de brossa, ara, hem descobert que, aquest edifici patrimonial, té també un altre ús: el de servir de magatzem de fustes. Sí, heu escoltat bé, de magatzem de fustes. Si passegeu pel davant de l'edifici, entre la torre i l'església, ho entendreu. Hi ha una mena de passadís, que antigament va servir de quiosc eclesiàstic i ara barrat per dos tanques perquè, suposem, no és convertira en pixador públic, trobem les "fustetes", que algú s'ha deixat, segurament per muntar els diversos "tablaos" que a la plaçoleta del darrera fan cada dos per tres. Vinga que de contenidor de brossa, a pixador, passant per magatzem, "públic"? Quins usos més curiosos per a un edifici patrimoni de tots. Algú s'ho hauria de fer veure.

I ja que estem amb els edificis patrimonials un comentari del Convent, del nostre afamat MUCBE, sembla que els ratolins han fet el seu cau pels seus baixos i l'hi han fet més forats que a un formatge, d'una manera controlada, alleugerint d'aquesta manera els problemes d'humitat que patia. Intel·ligents aquests animalons. Ara, no tan intel·ligents semblen ser els que tenen por que se'ls fuja una de les faroles de la placeta del museu. Com algun energumen li va "arrear" una castanya a una de les dos pilones perquè no s'accedeixi a la plaça, la cadena que barrava el pas, l'han amarrada a una de les faroles del costat. Segurament no s'escaparà a

la propera castanya o no li passarà com a l'antic far, que va desaparèixer un dia de sant Gregori.

Un dia de la setmana passada el regidor del medi i el de la brigada, ràpids ells, van fer un desembarcament de contenidors de tota mena als centres educatius. Bona idea, però ..., després de veure la cara de sorpresa (els tafaners estem en tot), de la gent dels centres, sembla que ningú sabia res. Després d'una xicoteta explicació per part dels responsables, del que els deixaven allí, un il·luninat va preguntar, "i aquest contenidor marronós per què és?" "Per a la brossa orgànica", van dir. La següent pregunta va ser òbvia, "i cada quant passaran a recollir-los?". "Cada setmana", van contestar. A veure que ho entenguem, els bocates sobrants, els donuts que acaben pel terra, els bollicaos i així un llarg etcètera de matèria orgànica que omplirà aquest contenidor, es passarà una setmana allí dins, sense que ningú ho replegue? A veure, la idea és bona, però caldria polir-la una mica. No tenim molt clar que un contenidor on la brossa estiga una setmana allí dins fermentant, siga una bona idea, a no ser que, el que vulguem és fer un ferrer. I això, suposem, no és així? Pensem i després actuem, la foto no sempre és tan important!

Últimament, els tafaners, en els nostres passeigs pel nostre poble, per la zona centre, eixa que és de pagament pels vehicles, ORA

que li diuen, hem notat que, des que van canviar d'empresa que s'encarrega de gestionar-ho, els agents ORA (creiem que els hi diuen així), van de dos en dos. No serem nosaltres els que li direm a l'empresa la rendibilitat d'aquesta forma de treballar però no ho acabem d'entendre, a no ser que ... les multes també vagen a duo. Home, potser un bon sistema recaptatori, encar que no ho creiem, més bé la resposta ens la va donar un veí quan aparcava, "així poden jugar al guinyot". Clar, és que un sol no pot.

Miren vostés, ja que estem en això de l'aparcament de vehicles, tenim un quefer en la gran quantitat de cotxes que hi ha aparcats en bateria allí al costadet de l'Auditori. Davant mateix dels barets que allí estan. Ho hem preguntat moltes vegades, però no hem aconseguit resposta, això no és una zona de vianants? No és una zona de trànsit restringit només per al vehicles que han d'entrar, o sortir, als seus pàrquings? Doncs que fan allí tants de vehicles aparcats, nit i dia, inclosos els de la policia municipal i guàrdia civil, en una zona que no els pertoca? Què és, que ara les zones de vianants les hem reconverit per a ús i gaudiment dels vehicles a motor? A veure si d'una vegada algú és dedica a fer acomplir les normes, que per a alguna cosa estan!

I ja que estem parlant de coses, el nostre govern municipal sembla haver agafat la directa i ha emprés tot allò que el PP es va deixar pendent. No sabem si tindran temps de tot, però almenys se'ls veu voluntat. Està clar que s'apropen eleccions i quan això passa ... De tota manera ja ens està bé, el PP s'ho va estar rumiant un bon fotimer d'anys i ara es passa el temps lladrant. Com els seus amos, l'Acebes i el Zaplana

Un món desigual

text ALEIX CASTELLNOU

El passat dia 16 es celebrava el dia internacional contra la pobresa, decretat per les Nacions Unides, dies després que aquest mateix organisme fes públic el seu informe anual sobre la distribució de la riquesa al món. De manera que els governs i els ciutadans dels anomenats països rics, on hi viuen també persones pobres, molt pobres, que viuen en la més pura indigència, es fan ressò del problema, almenys, un dia a l'any. I molt em sembla que sense el paper d'aquesta entitat, qüestionada per moltes raons, el problema que ens ocupa fins i tot deixaria de ser-ho. Bé, deixaria de ser-ho per als que no el sofreixen, és clar, perquè per als que hi han de conviure dia si i dia també sobreviure encara seria, si s'escau, una tasca més difícil.

No cal ara embolicar-se en xifres, però és del tot evident que les desigualtats en el món cada dia augmenten o, com se sol dir, els rics són de cada vegada més rics i els pobres, més pobres. El més preocupant, però, és que no hi ha res a fer: no sembla que aquesta veritable plaga pugui eradicar-se a curt, mitjà o llarg termini, perquè el nostre món es fonamenta en les desigualtats. El marxisme i les doctrines socialistes en general, avui en desús, ho atribueixen al sistema econòmic capitalista, i no sense

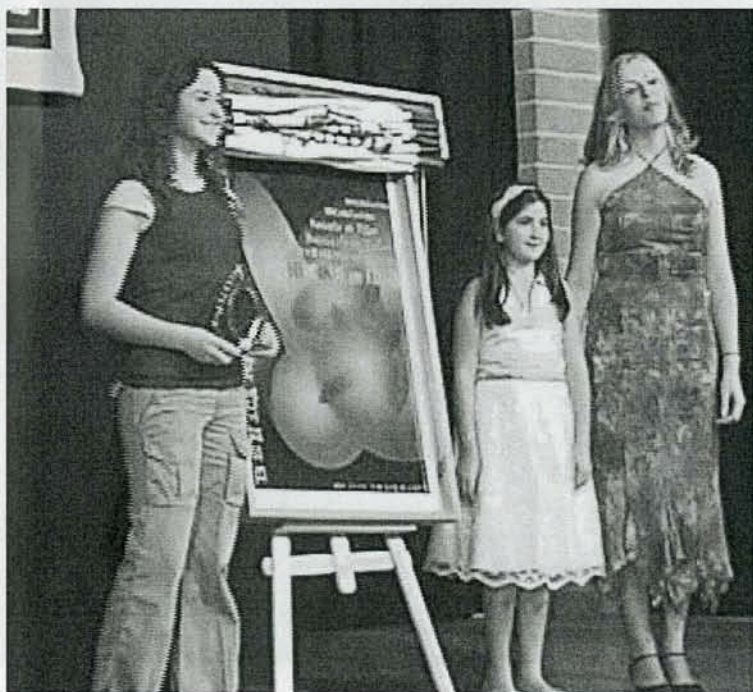
raó. Al meu entendre, però, s'erraven en considerar que la solidaritat és un sentiment que brota de la mateixa naturalesa humana i que, per això mateix, algun dia, quan es pogués canviar el marc socioeconòmic en què ens trobem i que és el responsable de tots els mals del món, viuríem en un món sense desigualtats, en un món eternament feliç. Però la realitat contradiu aquesta idea. Efectivament, quan hom veu que en els països del tercer món l'anhel d'assemblar-se als del primer món constitueix la seu principal aspiració, les possibilitats -si més no a nivell conceptual- que algun dia les desigualtats s'acaben s'esvaeixen i aflora l'escepticisme. Vull dir que el somni dels pobres és ser rics, no deixar de ser pobres. Això es dona, per exemple, quan algun dels joves que s'embarquen en un kayuco o en una pastera per fugir de la fam confessa que vol arribar a Europa per ser un europeu més, amb tots els ets i uts.

No són, doncs, els governs i els habitants dels països rics els roïns i els dels països pobres els bons, sense més, malgrat que aquesta apreciació gratuïta es formula moltes vegades. La realitat és molt més complexa i es resisteix a les simplificacions. Per tant, si hem posar remei a les desigualtats, malgrat l'inestimable esforç de les Nacions Unides, hem de canviar la nostra manera habitual de procedir i deixar els vells tòpics.

ABSTRACCIONS FALLERES

text NATÀLIA SANZ

Arantxa Vizcarro, amb l'obra 'Abstraccions falleres', ha estat la guanyadora del concurs del cartell anunciador de les Falles 2006 de Benicarló. Un total de 29 fotografies han concorregut a la convocatòria. Arantxa ha estat la Fallera Major de la Falla El Grill aquest any i ha sorprès al jurat amb una imatge que mostra una reconstrucció en tons taronges i vermells del món faller. El lliurament de guardons va tenir lloc dissabte pasta en un acte en l'Auditori, i en el qual, per primera vegada, es va reconèixer el treball de 10 finalistes. El lliurament va estar presidida per les Falleres Majors 2006, Paola Alberich i Susana Lluch

El capital humà en l'economia valenciana

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Fa poques setmanes l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques (IVIE) publicava un estudi titulat "Diagnòstic de la oferta futura de la formació superior de la Universitat de València", dels professors José Manuel Pastor i Francisco Pérez. He llegit la notícia en premsa i vaig darrere del document complet, però encara no l'he aconseguit. Pel que llegit l'informe ve a dir, entre altres coses, que l'empresariat valencià no es capaç d'aprofitar els titulats i titulades universitaris valencians per a fer créixer -quantitativa i qualitativament- les empreses valencianes. Les causes d'aquesta situació serien, sobre tot, la reduïda grandària de les empreses, el seu baix perfil tecnològic i d'innovació i el baix nivell formatiu del mateix empresariat. Només el 25% dels nostres empresaris tenen estudis

universitaris, front -per exemple- el 41% de l'empresariat basc o madrileny.

Un altre resultat de l'estudi, estretament en relació amb l'anterior punt, és l'observació per part dels investigadors d'una fugida de ma d'obra qualificada -aquests titulats i titulades universitàries desaprovats- cap a altres comunitats autònomes properes, sobre tot Catalunya (Barcelona) i Madrid (la ciutat de Madrid).

Pocs dies després he llegit una altra notícia relacionada amb l'anterior. La seua complementària, per dir-ho d'alguna manera. El 19% dels nous llocs de treball al País Valencià són ocupats per immigrants, sent aquest indicador un percentatge en augment en els darrers temps. A més, són contractats amb un perfil de condicions laborals diferent dels treballadors autòctons: amb una major precarietat, amb un major per-

centatge de contractació temporal.

Aquest treballadors, que han vingut a la recerca d'unes millors condicions de vida i de treball -que no podien trobar en els seus llocs d'origen- acaben sent ma d'obra barata. Una ma d'obra que si que s'adapta a la realitat del nostre teixit empresarial: treballadors poc qualificats, submisos i temorosos de ser expulsats encaixen com un guant entre un empresariat amb poca formació, amb negocis poc generadors de valor afegit.

Aquest ha estat el veritable "efecte crida" per als estrangers que han vingut al nostre país i a l'estat espanyol per treballar: l'alta precarietat del mercat de treball, que basa els beneficis no en l'augment de la productivitat i del valor afegit gràcies al nivell de qualificació del seu capital humà, si no mitjançant la reducció de despeses amb contractes temporals i amb salaris baixos.

FILANT LA XARXA

<http://idd01yq8.eresmas.net/Fitxes/Textos/Arxius/dvi/Entorn.htm>

Aquesta setmana us passo una adreça complicada, que com tinguem algun error de maquetació, ningú podrà enllaçar. És el Diccionari del Vi, que un xicot anomenat Xavir Rull s'ha treballat recolzant-se en la Universitat Rovira i Virgili, l'Enciclopèdia Catalana i Internet. Bon treball!

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Aviat tornarà,

T'ho pedràs?

¿Es trenca el nus PP-PSPV al voltant de l' abocador de Cervera?

Apareixen dubtes fermes e intensos intercanvis d'acusacions a les Corts. Alguns ciutadans calijons diuen que això és fruit de les eleccions.

text REDACCIÓ

La diputada popular a les Corts Valencianes, Mònica Lorente, va posar en qüestió que la Confederació Hidrogràfica del Xúquer hagi atorgat la autorització per a la planta de residus prevista a la partida la Bassa de Cervera, i que ha de donar servei a 49 municipis que formen part del Consorci de Residus, per acomplir les previsions del Pla Zonal de Residus de la Zona I. Recordem que si bé l' abocador estaria en terrenys oficials de Cervera, les propietats són , totes, de calijons i que aquest poble ha demanat annexionar-se aquestes terres. D'aquesta manera la diputada popular contradiu a la seva companya de partit i també diputada, natural de Cervera, Carolina Salvador, quan al mes de setembre va assegurar que l'autorització ambiental integrada de l'abocador previst a la Bassa era imminent. Després de més d'un mes , no hi ha cap autorització. Els socialistes, sobretot, allí presents es preguntaven quina de les dos diputades populars mentia.

La falta d'autorització vindria a demostrar que hi ha algun problema, molt greu ,amb l'autorització ambiental integrada d'aquesta abocador que s'ubica damunt d'un terreny kàrstic i a una zona on hi ha 8 pous en funcionament i per tant, clarament damunt d'un aqüífer.

La UJI, tot i fer l' estudi per a la UTE que vol portar a terme el projecte, no ha desautoritzat la utilització

del seu nom institucional en aquests informes, denunciats per manipulació. A més, ha incomplet la paraula donada, no només a la Plataforma de Càlig que s' oposa a l' abocador, també al poble de Càlig i a tothom que va presentar al·legacions.

La diputada popular, a més, va demanar que l'alcalde de Cervera, Antoni Lluch, que faci públic el seu patrimoni. La petició va sortir amb motiu d'un encreuament d'acusacions de Lorente i el diputat socialista i primer tinent d'alcalde de l'ajuntament de Cervera, Adolf Sanmartín --cap comarcal del PSPV i un dels principals valedors del canvi d'ubicació de l'abocador del Consorci de Residus a la partida de la Bassa de Cervera -- sobre els interessos urbanístics d'alcaldes del PP i del PSOE.

En aquest encreuament d'acusacions, Lorente ,assegurà que Lluch "és constructor o promotor de professió" i el convidà a fer públic el seu, de qui va dir imagino "que complirà amb el règim d'incompatibilitats".

En un altre ordre de coses, aquests dies, també, fruit de que aquesta i d' altres notícies que han sortit a la llum , totes sobre corrupció i urbanisme, el poble de Càlig anava ple de "parladuries" sobre els efectes que podria produir una investigació al poble arran del progressiu augment urbanístic del que la població està sent protagonista. Les acusacions són greus i van molt més enllà del ciutadà de a peu i del promotor.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

De golf(os) està ple el territori

text ROBESPIERRE

Ala, vinga, que torna a reviscolar altra vegada el camp de golf. Un que està curat d'espant, ja s'ho veia vindre, ho havien adormit perquè sortís en una altre moment i, quin millor moment que quan s'està elaborant el nou Pla general d'Ordenació Urbana? Doncs, segons sembla, les conclusions del document previ de la taula de la participació ciutadana ha assenyalat que a Benicarló li és necessari un camp de golf per al seu desenvolupament turístic(?).

A veure, o ací s'han tornat tots majares o alguns s'han begut l'enteniment. No puc per més que recordar les manifestacions populars (no del PP, der la gent, al PP prou li va costar fer marxa enrera la passada legislatura), en contra del camp de golf de la Tossa; les diverses romeries de gent protestant per aquest atemptat al nostre territori; les manifestacions de polítics, del PSOE i BLOC, contraris a aquesta mena de subhasta territorial i que ara resulta que "donde dije digo digo Diego", que diria un castís, "i si te he visto no me acuerdo" que en diria un altre.

Ara resulta que açò de pegar-li a la piloteta és la repera, el súmmum del "desarrollismo", sí, aquella paraula gastada fins a la sacietat pel dictador franquista i que ara, al nostre país, sembla haver agafat una embranzida sense parangó: hotels de 3000 places, adossats amb parcel·leta inclosa amb vistes a la mar o a la gespa, apartaments de luxe i, com no, només et caldrà calçar-te les espadnyes de tacos i agafar el teu "hierro 2 o, la madera de calle, o el Pitching Wedge, o hasta el putter"(tots

estos noms els he tret de l'Internet, perquè com vos podreu imaginar no tinc ni pajotera idea de que són ni com funcionen), i segurament quedaràs com un senyor. Benicarló, i com no, el fotimer d'aficionats jugadors que tenim d'aquest esport entraran a l'elit de la jet-set.

Ja ho deia no sé qui (i si no ho dic jo), no cal buscar enemics en les files foranies, no hi ha pitjor enemic, de les idees o arguments passats, que els conversos d'última hora. I com sembla que ací en tenim uns quans de conversos d'última hora, doncs a fer-se fotre, que diria un valencià.

I és que té nassos la cosa, els més interessats en tirar endavant aquesta història, com no, havien de ser els mateixos que la promocionaven abans a la Tossa, però ara, sorpresa, amb el suport polític del bipartit que ens governa.

I és que el PP ja no està sol. Els d'ara necessitaven una excusa i el PGOU, ha estat ideal. Sempre ho he dit, no sé que deu tindre el poder que tot ho emmerda. I ací no podiem ser una excepció, han tocat poder i ... sembla que ho poden fer tot. No cal dir que la hipocresia d'alguns personatges de la nostra escena política és digna d'entrar en els anals de la història del nostre poble. Ni un penell canviaria tan ràpid de direcció.

Entre els polítics, els aprofitats que tornen a sortir i els "que hay de lo mio" em penso que ací alguns s'està arreglant el xiringuito a la seua conveniència i, mentre, els ciutadans que no tenim parcel·leta que negociar, no tenim res a dir. Bé sempre ens quedarà "Salvem la Tossa" que, fins ara,

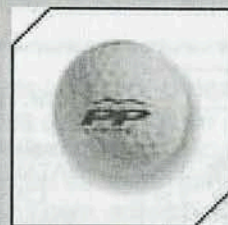
La Guillotina

sembla que són els únics que han actuat sempre de la mateixa manera, de manera conseqüent amb els seus principis.

A veure si diem les coses pel seu nom, si a San Jordi tenim un camp de golf, que sempre està ple (d'aire), a Peníscola em van a ficar dos, a Vinaròs, cap i casal de la comarca que dirien ells, un altre i, entre Alcalà i Alcossebre i Torreblanca, tres més, que passe, que ací no podem ser menys i hem de fer l'imbècil com ho estan fent els altres?

Volem deixar de dir coses estranyes i començar a ficar-li el nom real a les coses que passen per aquestes contornades i que també ens afecta a nosaltres: especulació urbanística. Tota la resta és voler tocar el violó i enganyar el personal. Ja seria hora que la societat benicarlenda es mobilitzes contra aquesta nafra que ens assola i que sembla voler instal·lar-se, també a la nostra casa, deixant-nos el formigó com herència. Pareix que la plaga del formigó armat que ens ve de la Conselleria de Territori i Habitatge, s'encomana i, ara, PSOE i BLOC, sembla que no volen ser menys i també és volen afegir al club.

Encara tenim temps per aturar aquesta barbàrie urbanística, només cal que alguns dels qui ens governa ara, tinga un mínim consciència i revise el que altres, com ells, van fer anteriorment. Tots sortiríem guanyant. Encara queda temps.

Els temps estan canviant

Diu la cançó de Jaume Arnella. I en aquest poble sembla que també canvien encara que no sabem si serà per a bé. El Pla General d'Ordenació Urbana és l'eina mitjançant la qual es definiran les línies mestres del nostre desenvolupament futur.

L'eina, suposadament, utilitzada pel nou equip de govern del PSOE-BLOC diuen ha estat la participació ciutadana. El problema ha estat quan a aquesta participació se li ha ficat uns límits que podrien, semblar, no ser els més adients.

La visió principal, i quasi unitària, ha vingut de la ma d'algunes associacions de veïns, propietaris de terrenys, i de constructors i arquitectes, i s'ha dirigit, com era d'esperar, cap a la salvaguarda, dit d'una manera planera, dels interessos tant privats com corporatius, o siga, la volumetria constructiva.

No estem dient que aquest dret, legítim per altra banda, no s'haja de tenir en compte, però cal pensar que el que ara farem hipotecarà el nostre futur si ho fem malament. És complicada la qüestió, i és lloable l'actitud dels grups de govern per tirar-la endavant, contràriament al que feia el PP, deixant passar el temps i amagant el cap sota l'ala, davant les greus mancances urbanístiques de la nostra població. Però, haver limitat les aportacions només cap uns grups interessats, a excepció de Salvem la Tossa, no ens sembla la millor manera d'obrir un debat sobre una qüestió

557

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

tant important per al nostre futur.

Òbviament, és podrà dir que ara, després de la incorporació de les diverses propostes d'aquests grups al document de Concert Previ i aprovar-se en un Ple, és podran fer al·legacions per part de tothom. No ens enganyem, d'igual manera, tots saben la dificultat que això pressuposa per el ciutadà del carrer. De la mateixa manera que no s'ha respectat la partici-

pació, inicialment pactada, de la gent que havia d'integrar les diverses taules temàtiques, ¿no hagués estat més fàcil articular algun mecanisme per facilitar la participació d'aquella gent del carrer que ho haguera sol·licitat?

Al no haver-se fet aquest pas prèviament, el que tocaria seria fer molta pedagogia fent arribar a la major part de la ciutadania les conclusions del document previ i, aleshores, que la gent faça les al·legacions que considere oportunes.

En cas contrari no podrem més que pensar que s'està especulant amb el nostre territori. El rebrot del camp de golf és el millor exemple, després que en l'anterior legislatura tots els grups s'hi oposaren, que els temps estant canviant. Però hi ha canvis que cal argumentar-los molt bé, sinó es converteixen en massa sospitosos de favoritismes. Els canvis sobtats, en urbanisme, i quan tenim interessos molt sucosos damunt la taula, no solen ser sinònims d'actuacions massa ... correctes. Esperem esdeveniments.

EDITORIAL

Carxofa: Un bon grapat de carxofes ben tendres per a tots els voluntaris que desinteressadament treballen, en molts camps, per a que la nostra vida siga més fàcil o més segura. Ací a Benicarló hi ha moltes associacions i d'aquestes moltes es dediquen al bé dels altres. Això és meravellós. Moltes carxofes i... a treballar.

Panissola: Per al regidor de governació sr. J. Lores. Va heretar un poble amb una greu contaminació acústica (xiquets i no tant xiquets, fent sorolls amb les motos i cotxes amb música extremadament forta) i no ha sabut solucionar el problema, i, en el cas del cotxes, ha augmentat en gran manera. Es mereix una panissola ben resseca.

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

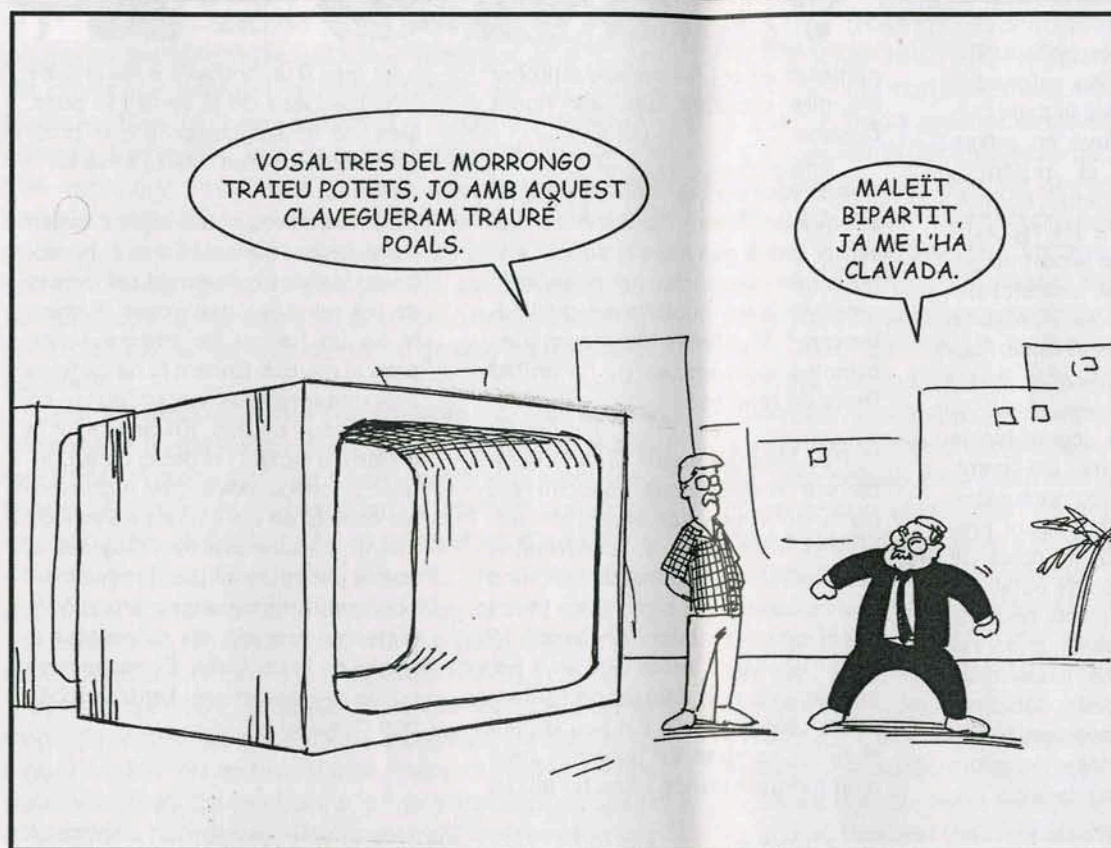
Amb el suport

ACADEMIA VALLENGUARDIA

Col·laboradors:
XAVIER LLUCH
TOLITO
G. SEGURA
Fotos

Per Xavi Burriel

Del potet al poal

El còmic

L'IMATGE I LES MIL PARAULES.

"La Policia Local de Benicarló es dota d'una nova defensa. Es tracta d'una defensa extensible anomenada ASP que ha començat a implantar-se en els cossos de les policies locals recentment i que substituirà la porra que s'utilitzava fins ara. Aquest nou element de defensa, que contribuirà a la modernització del material de la Policia Local de Benicarló, està homologat i es contempla com a defensa en la normativa de la Policia Local. Actualment la utilitzen forces de l'ONU i nombrosos cossos de policia local d'Espanya"

(text: I. Ajuntament; foto: G.Lucas)

La de Luke es també extensible

radors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
I, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS,
JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
ARRA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
grafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Diòptries

text JOSEP IGUAL

La nit dels vuitanta encara feia olor de verdura bullida, autoodi i repressió. Un carregava la seua guitarra dissident i cantava en antres estigmatitzats. En el repertori, cançons amb pinzellades surrealistes i antidots contra les hipocresies i els déficits. I, de suport afegit, cançons de Pau Riba, sobretot del seu ara finalment tan celebrat "Dioptria" (al vinil venia sense l'accent).

L'esperit lliure del joglar hipió il·luminava molts trams del camí. Malgrats les burles i incomprendiments hom seguia endavant, udolant pregons d'ocells de plata, de noies de porcellana freda, d'homes estàtics i trists, com tants coterranis nostres, d'oronelles que necessiten al sol i al jardiner, de princeses misterioses que avancen per la platja nocturna, de besàvies que levitaven en el seu darrer viatge, de simfonies de colors amb les sabates descordades... Tot,

garbellat amb un cant més proper als girs populars que als rigors clàssics.

Així vam ser. Així som. Qui ho ha dit que el somni ha acabat? Cal seguir fent-li ganyotes a aquest sistema de renúncies i nous/vells paranys. A les quotidianes manipulacions. Sí, tenim les costelles calentes, però encara no ha arribat l'hora de rendir-se.

Pau Riba ha seguit amb la seua carrera hereterodoxa, desoïnt els cants de sirena comercials de fórmules repetides i cançonetes estèrils. L'hem reivindicat en uns quants papers, en algun llibre i tot, i ara el temps va donant-nos la raó. Hi ha qui necessita trenta-cinc anys per adonar-se'n dels daurats de l'autenticitat. Què hi farem. Els seu esperit lliure ha sembrat en nosaltres més d'un marge lluminós i ens ha ajudat

Quadern Ondulant

a fer més d'un botifarra a les cruïlles més llardoses de la lletra i la solfa. Més val no ser comprès que practicar el càlcul i l'adul·lació falsària.

Encara plou sobre alguns caps i creix herba fresca. Encara hi trobareu taxistes que van al cel rogenc de les rebel·lies generoses. Encara hi ha un fotimer de tresors sense preu al mercat. Encara hi ha carícies policromades que no encaixen en els museus oficials. Encara tenim la guitarra a l'abast i el desig d'escriure alguna cançó nova que regalarem als circuits on els estirats no arriben mai. Encara necessitem diòptries al somni per veure-hi clar. I reinventar-nos quan ens assetgen els etiquetatges adotzenats, els miserables al servei de la cacicalla. El nostre món no és del seu regne llardós. Ni de bon tros.

COSSETÀNIA EDITA UN LLIBRE DE RUTES PEL FRONT DEL PALLARS

text SUSANA ANGLÉS

La col·lecció Azimut, de l'editorial Cossetània publicà, recentment, "25 Excursions pel Front del Pallars" des de la ploma d'en Joan Ramon Segura. Amb aquest llibre, l'autor, va assolir el sisè premi Vèrtex convocat per la FEEC. Un llibre de sendes en un territori que va esdevindre un dels fronts més dramàtics de la Guerra Civil, el front de Pallars.

Azimut, va més enllà del senderisme envers aquesta publicació, ja que, amb ella, es recorden llocs que van ésser testimonis de la confrontació entre defensors de la República i els que s'aixecaren en armes. Tot i això, heu de tindre en compte, com ens recorda el seu autor, que és, plenament, un llibre de muntanya.

L'escriptor, Joan Ramon Segura, va recórrer sendes properes a la Serra de Boumort i explica: "sempre que muntava a un cim alairat, trobava

trinxeres, metralla o algun niu de metralladores...". Admeteix: "era tan gran el meu nivell de desinformació que fins i tot vaig arribar a pensar que es tractava de restes de maniobres que es realitzaven des de l'Acadèmia de Suboficials de Talarn ..., finalment vaig tenir la sort que a les meves mans va caure el llibre Revolució, guerra y repressió al Pallars (1936-1937) de Manuel Gimeno ... i se m'obrí un nou món. Vaig tindre l'ocasió de llegir nous llibres i de parlar amb moltes persones. La meua passió per la muntanya em dugué a cercar restes dels combats en un espai concret: Segre i Pallars ... després de molts caps de setmana, només puc traure una conclusió: hi ha un immens patrimoni bèl·lic que és a punt de malmetres enmig de l'oblit...".

Només per això, ja val la pena fer-se amb aquest llibre de Cossetània: per a gaudir de la muntanya, d'un indret exquisit i, perquè no ... fer memòria i esborrat l'oblit.

QUI VOL UN CEMENTIRI NUCLEAR?(2)

La Unió Europea (UE) s'enfronta a un futur energètic incert. L'acompliment del Protocol de Kioto –reducció de les emissions de gasos responsables del canvi climàtic–, els preus del petroli i la dependència del gas de Rússia han rellançat l'energia nuclear. Finlàndia, únic país desenvolupat que està construint una central nuclear, presideix la UE i pretén obrir el debat nuclear. Però l'energia nuclear té un greu entrebanc: els residus nuclears. No és massa coherent plantejar la nuclear com una opció energètica vàlida si abans no es soluciona la gestió dels residus nuclears.

Com assenyalàvem en l'article anterior, els residus radioactius es classifiquen en de baixa i mitjana activitat (RBMA) i d'alta activitat (RAA), segons la seva perillositat. Els darrers representen el 5% del volum de residus però el 95% de la radioactivitat. Cada tipus s'ha de gestionar de forma diferent. Els sistemes de gestió han canviat amb el temps –abocament a la mar per exemple–, i actualment, s'opta pels dipòsits en terra, definitius (RBMA) o temporals (RAA).

A partir de 1961, la Junta d'Energia Nuclear s'encarregà de recollir tots els RBMA – hospitals, indústries... – i guardar-los en mines d'urani abandonades. Molts dels bidons es dipositaren a la mina Beta de la Serra d'Albarrana (Còrdova). Per la corrosió del revestiment dels bidons per la humitat, aquetes foren impermeabilitzats i traslladats (1985) a un magatzem de superfície a El Cabril. Des de 1989, hi comencen a arribar els RBMA de les centrals que tenien els seus dipòsits saturats.

L'any 1984, les Corts de Madrid constitueixen l'Empresa Nacional de Residus Radioactius SA (ENRESA) per a encarregar-se dels residus nuclears i del desballestament de les instal·lacions nuclears. ENRESA es feu càrrec de El Cabril i allí inicia la construcció d'un magatzem centralitzat de RBMA per a tot l'estat. S'acabà l'any 1992 i, des d'aleshores, ha estat reben uns 2000 m3 de residus anuals. Aquests es dipositen en bidons de 0,22 m3 que van a una de les 28 grans cèl·les d'emmagatzematge de formigó. Hi ha capacitat per a més de 160.000 bidons, fins el segon deseni del segle XXI. Una vegada plenes i segellades, aquestes cèl·les es cobriran amb diverses capes de materials impermeable i, superficialment, per sòl vegetal on es plantaran les sureres típiques de la zona. Caldrà vigilar el dipòsit uns 30 anys per a que els residus perguin tota la seva perillositat. El cost de l'emmagatzematge es treia del 0,8% del rebut de la llum que tothom paguem. Des de 2005, les empreses productores de RBMA han de pagar directament el servei per la qual cosa s'han querellat contra el govern central. Els poblets dels voltants de El Cabril s'han queixat

perquè el magatzem ha perjudicat el seu desenvolupament econòmic.

La gestió dels residus d'alta activitat (RAA) no està en absolut tan perfilada com la dels RBMA. Estan formats, bàsicament, pel combustible d'urani gastat. Des de l'entrada en funcionament les diverses central l'han emmagatzemat en piscines d'aigua pesant. Però la capacitat de la majoria està a punt de sobrepassar-se. A més, a més, les centrals de Garoña i Vandellós I varen

enviar al Regne Unit i França respectivament combustible gastat per a ser reprocessat que tornarà cap ací l'any 2010. La central de Trillo, amb la piscina plena, construí un magatzem individualitzat de residus en superfície. Per a que les diverses centrals no esdevingueren en cementiris nuclears una vegada clausurades, els pobles amb centrals nuclears prop es quere llaren contra el ministeri responsable. La gestió dels RAA ha lluit per la seva absència i ara tot són presses.

Des de finals dels vuitanta, ENRESA està cercant una ubicació pel magatzem de RAA, en zones geològicament estables amb roques granítiques, argiloses o salines. Han sovintegat les manifestacions contra la ubicació del cementiri nuclear, com la de Castelló (1992). La Comissaria Europea de l'Energia Loyola de Palacio, pronuclear descarada, promogué el compromís dels estats per a fixar la ubicació d'un Magatzem Geològic Profund definitiu abans de 2008 i el seu funcionament per a 2018. Però l'oposició de la majoria dels països a aquest pla, un baló d'oxigen pel sector nuclear, obligà a la seva retirada en 2004.

Amb el Sisè Pla General de Residus Ràdioactius (2006), s'abandona el soterrament com a destinació definitiva dels RAA i s'opta per un Magatzem Temporal Centralitzat (MTC). En aquesta instal·lació de superfície es guardaran durant 60 anys les prop de 7000 tones de combustible radioactiu gastat generaran totes les centrals estatals. Es confia en poder tenir tecnologies que eliminen la perillositat dels RAA i no haver de vigilar-los durant més de 20.000 anys. Certament, no hi ha cap solució definitiva pels RAA.

Però el que falta és el lloc pel MTC. El govern central llançà l'agost passat una oferta pública a tots els municipis, uns 65 van demanar informació i es despertà la inquietud i repulsa en les seves poblacions. Els pocs candidats que queden, han demanat al govern central que decideixi la ubicació del MTC després de les eleccions perquè al poble triat, pensen, el seu alcalde no passaria de candidat. A l'alcalde de Peque, un dels interessats, ja se'l coneix com l'exalcalde. Sols un 4% de ciutadans de l'estat espanyol estan a favor de l'energia nuclear. És que en açò no val la democràcia?

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 556

text EL LECTOR

El contingut del tema de la setmana no m'ha sorprès gens. Això de la manca d'inversions de les diferents administracions públiques al nostre poble no li ve a ningú de nou. Estem cansats de vore com els diners públics passen de llarg o no arriben. Sembla que els del pobles del costat juguen a la loteria i sempre els toca alguna cosa, mentre que a nosaltres, tot i gastar-nos més diners, no ens arriba ni una miserable pedrea. S'hauria de fer un estudi sobre el que paguem els benicarlandos en impostos de tota mena, i el que rebem en forma d'inversions. Segurament entendríem una mica més els catalans quan demanen més inversions al seu territori. A mi personalment em posa de molt mal humor anar per aquelles autovies de la meseta castellana, noves de trinca, per les quals només passa un cotxe de tant en tant. També aquelles que hi ha per Andalusia, amb la gratuïtat com a característica principal. Quin goig fa anar per una autovia i no haver de pagar quan se surt. Tornant al nostre poble, suposo que tot això ens passa perquè no tenim polítics que estiguen a l'altura de les circumstàncies, siguen del color que siguen. Però clar, sempre hi ha excepcions. Sense anar més lluny, nosaltres tenim la gran sort de comptar amb un diputat incansable, negociador, desinteressat i treballador que, a més a més, és del poble. Gràcies a ell encara no tenim depuradora, ni passeig marítim litoral, ni xarxa de clavegueram en condicions, ni col·legi nou, ni ambulatori nou, ni camins rurals en bon estat, ni regeneració de la costa nord, ni canalitzacions de barrancs, ni tantes i tantes coses que ens fan falta. Per això ha negociat tant i

tant i li han fet tant de cas. Les inversions que no s'han fet ja es faran perquè ja estan negociades i gestionades per aquest gran polític. Per això no ens ha de preocupar que els altres tinguen inversions i més inversions, ja que els hem de dir: nosaltres les tindrem millors que vosaltres perquè tenim millor gestor. Això és una gran veritat i ben aviat vorem els resultats de tantes hores de vigília a les portes de les conselleries, ja que la seua feina no es limita a prémer el botó que li diu el cap del seu grup parlamentari, sinó a aconseguir coses per al poble. Alguns pensaran que han estat els dotze anys més negres de la història del nostre poble. Jo no. El poble va ser qui el va votar, i diuen que el poble no s'equivoca mai, que la voluntat popular és sàvia. Per això som un poble amb tanta alegria, vitalitat i ganes de viure, perquè tenim uns polítics que nosaltres mateixos hem triat i hem triat bé, amb seny. Per això Mundo ha repetit tant, per la seua capacitat de gestió i el model de poble que ha seguit i que ha deixat per a futures generacions. El temps posarà cadascú al lloc que es mereix, sobretot als votants.

He llegit les tres col·laboracions estelars de la setmana. No tinc res a dir sobre cap de les tres perquè qualsevol cosa que jo puga opinar quedarà a l'alçada de betum. Tots

tres son contundents, argumentats i ben treballats. Davant això, jo sempre em pregunto que què faig enmig de tot.

Aquesta setmana reconec que no trobo notícies que em motiven a escriure. Potser serà l'astènia de la tardor o alguna cosa per l'estil. Encara que això de les taronges m'ha fet una certa gràcia a la que ja s'ha apuntat nuestro prejidente Cans en un acte multitudinari d'unes jornades de dones llauradores que es va celebrar a Alzira. Totes se'l menjaven, el volien besar, l'abraçaven i ell amb eixa boca de besuc i posar cadavèric, mirant d'acontentar-les a totes amb un got de suc de taronja a la mà. Almenys així passava, que ho vaig vore jo, a la televisió que paguem entre tots i que caguen uns pocs.

No dic que ho siga, però em sembla una mica excessiu que hi haja cinc pàgines dedicades als esports, quasi un vint-i cinc per cent. Potser no serà una mica massa? És una proporció raonable?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Per més que hi penso, no puc acabar de comprendre el motiu d'un parell de pàgines dedicades a un esport que ben justet arriba als dos-cents espectadors. Està bé la crònica

Ports crearà un parc litoral entre Benicarló i Vinaròs

text JORDI MAURA

La Generalitat Valenciana publicarà un concurs per a l'assistència tècnica del Parc Litoral Vinaròs-Benicarló, el primer dels passos que la Generalitat pretén realitzar per a reprendre els espais públics de la costa perquè els ciutadans puguen fer un ús real d'ells. Així ho va assegurar Vicente Dómine, director general de Transports, Ports i Costes, que va donar a conèixer aquest projecte que s'executarà durant diversos anys i que abastarà una àmplia zona que va del port de Vinaròs fins al de Benicarló. Això permetrà crear uns accessos dignes a la costa, zones d'aparcament i ombra així com instal·lacions complementàries que permetisquen que aquest tram de costa estiga en ús tot l'any.

Un altre dels punts destacables de l'actuació en aquest degradat litoral afectat per l'erosió i la regressió és el tractament paisatgístic que tindrà i que es vol "siga exemplaritzant", amb l'aplicació de l'última normativa aprovada per la Generalitat Valenciana en aquest àmbit. El concurs d'assistència tècnica incorporarà especialistes en el procés perquè puguen formular "una bateria de propostes que siga debatuda

entre els ciutadans". Dómine indicava que l'ús d'aquest espai de costa pretén siga "supracomarcal" atenent la situació privilegiada del tram comprès en el projecte de nou parc litoral. La intenció última és que tots els ciutadans puguen fer "un ús real" de la costa, ordenant els espais en els quals té competència la Generalitat Valenciana. El nou parc litoral s'unirà als projectes que l'administració autonòmica ja té en marxa a Alacant, València i Castelló.

Benicarló urbanitzarà el Camí Ulldecona fins a la Rambla de Cervera

text JORDI MAURA

Pavasal i Lubasa executen en aquests moments la urbanització del Camí Alcalà de Xivert i la segona fase de Corts Valencianes. L'alcalde anuncia canvis en el càlcul de l'impost de construcció "perquè siga més real"

El Consistori benicarlando va dur al Ple ordinari d'ahir la urbanització del Camí Ulldecona, que parteix des del carrer amb el mateix nom i llinda amb la N-340 fins al límit que suposa la Rambla de Cervera. Les obres estan valorades en 257.000 euros. Paral·lelament l'empresa Pavasal està renovant les conduccions d'aigua potable del carrer Alcalà de Xivert, que en la seua majoria eren de fibrocement i conduccions, a més d'eixamplar les voreres. Les obres estan valorades en 51.144,82 euros. L'empresa Lubasa executa per altra banda la urbanització de la segona fase de Corts Valencianes per un import de 1.417.808 euros en la zona delimitada pel carrer 9 d'octubre i la carretera Vella de Peníscola.

Segons Enric Escuder, "les obres resoldran els problemes de de tots els veïns a l'urbanitzar definitivament una zona que és un eix important per a la població" i que haurà de descongestionar de trànsit del centre de la localitat pel sud. L'Ajuntament ja treballa en la redacció de la tercera fase d'aquesta àmplia zona de Sòl Urbanitzable No Programat que inclou la seua connexió amb l'actual N-340 i que engloba l'àrea del futur Centre de Salut, que Escuder va qualificar de "molt necessari". La Diputació a càrrec dels plans provincials ha pagat la segona fase de la millora del carrer Crist de la Mar.

Canvis en l'ICIO

L'alcalde va anunciar que una de les modificacions de taxes i ordenances que a debat al Ple seria la de l'Impost de Construcció, Instal·lacions i Obres per a modificar el seu càlcul. El gravàmen es mantindrà en el 2,8 del valor de l'obra, però la valoració dels treballs s'estimarà sobre la base dels metres quadrats construïts i la tipologia d'edificació. "Amb això s'aconseguirà una valoració més real i ajustada de les obres perquè fins a ara els promotors feien estimacions a la baixa".

NOTA DE PREMSA DE LA UNIÓN CICLISTA BENICARLO

text UCB

Davant l'anunci de la no construcció del reiteradament promès velòdrom municipal i les manifestacions que referent a això va realitzar el portaveu del PSOE en l'ajuntament de Benicarló, Sr. Sánchez, la Unió Ciclista Benicarló es veu en l'obligació de realitzar les següents consideracions:

1º) Sempre hem acceptat com bones les decisions polítiques en l'àmbit esportiu local, fins i tot la que ens va deixar fa diversos anys sense una pista d'entrenament construïda gairebé en la seva totalitat -que ningú ho oblidi- amb els nostres propis mitjans humans i no diguem econòmics, ja que més de 2 milions de les antigues pessetes van ser invertits en la mateixa i això sense quantificar la quantitat ingent d'hores que els pares dels alumnes de l'escola, socis i simpatitzants van emprar acostant el muscle perquè fos una realitat.

2º) Des que se'ns va comunicar l'expropiació "forçosa" de la pista d'entrenament no es va posar cap inconvenient, ja que encara pensant en el greu problema que això ens implicava, vam valorar la fi que s'anava a donar als terrenys -ampliació del IVADIS- i més encara quan se'ns va donar, per activa i per passiva, "paraula" que no estaríem més que uns pocs mesos sense instal·lació adequada, ja que estava aprovada i a punt d'iniciar-se la construcció d'un velòdrom comarcal en el Polígon Industrial del Collet.

3º) Ni tan sols quan van anant passant els mesos i aquests es van transformar en anys i més anys, vam exigir res, ni reivindicuem el que en bona lògica creiem ens pertany (tal vegada aquest ha estat el nostre error, ja que a la vista de recents esdeveniments, sembla ser que els nostres polítics entenen i atenen les coses depenent de la manera de pressió que s'usi per a això) més aviat al contrari, vam esperar pacientment que les promeses es convertissin en realitat i que els nostres representants fessin honor a la paraula donada, el que al final ha estat pura solfa.

4º) Ara, molts anys després de l'espoli, ens trobem amb que no només no es va a construir el velòdrom (decisió que encara que respectuosament acatem, mai podrem compartir) sinó que, pel to i contingut de les explicacions donades pel Sr. Sánchez, poc afortunades i molt menys veraces, segons el nostre modest entendre, deduïm que tampoc van "a retornar-nos" la nostra pista d'entrenament amb el seu local social, lavabos, dutxes, etc., única i real reivindicació que sempre mantindrem i a la qual no podrem mai renunciar.

"...pel to i contingut de les explicacions donades pel Sr. Sánchez, poc afortunades i molt menys veraces, segons el nostre modest entendre, deduïm que tampoc van "a retornar-nos" la nostra pista d'entrenament..."

5º) En última instància i si com sembla, segons el seu entendre, el que hagin poques llicències federatives en la nostra Ciutat és causa suficient, hem de recordar-li que quan vam sofrir l'espoli, la Unió Ciclista Benicarló tenia 57 llicències federatives (32 alumnes de l'escola, 8 de l'equip Juvenil, 9 de l'equip Cadet i 8 més entre les seccions de Mountain-bike i Cicle-esportistes) i no diguem la gran quantitat que encara sense estar federats podien practicar el seu esport favorit sense haver de sortir a la cada vegada més perillosa i intransitable carretera. Sr. Sánchez, sempre hem sabut el que era tindre un lloc on els xavals podien gaudir del seu esport favorit i realitzar-se en el que més els agrada, com així ocorre, afortunadament, en altres esports que sí que tenen unes grans instal·lacions, però li agrairíem s'informés de quantes persones sense llicència federativa fan ús de les mateixes. Si el que hagi poques llicències de ciclisme és causa suficient perquè vostès, com actuals governants, optin per enterrar al malalt abans que intentar sanar-lo, els demanem una vegada més, amb tot el respecte, però també amb la màxima fermesa que, almenys, ens retornin el que amb una falsa promesa ens van llevar, ja sigui en forma d'una nova pista o, en defecte d'això, els més de 12.000 Euros (aproximadament) que dels fons propis de la Unió Ciclista es van invertir en l'anterior instal·lació, per a poder estudiar la possibilitat d'adquirir uns terrenys on poder tornar a construir una nova pista, això sí, aquesta vegada amb tot a nom de la Unió Ciclista, no sigui el cas que ens torni a passar com al del refrany popular que diu "quien da pan a perro ajeno, pierde el pan y pierde el perro".

Atentament

UNIÓN CICLISTA BENICARLO

(Nota de premsa remitada por el secretario de la U.C. Benicarló, Manuel Giner Meseguer.)

El Construccions Malloms il·lusiona amb una victòria contra l'Alcora

text C.B. BENICARLÓ

Construccions Malloms, 63: Guillermo Bascañana (10), Diego Montes (5), David Martínez (13), Rubén Ruiz (5) i Carlos Miravet (8) -cinc inicial-. També van jugar: Rubén Cervera, Kiko Royo (10), Félix Roseback (4), Santi Martínez (4) i José Félix García (4). 18 faltes personals. Eliminat Diego Montes (minut 39).

Azuliber l'Alcora, 62: Vicent Beltrán (9), Fernando Negre (12), Peña (12), Egdar Ferrer (6) i Coloma (7) -cinc inicial-. També van jugar: Edo (7), Gascón (9), Pitarch i Traver (7). 17 faltes personals, sense eliminats.

Parcials: 18-18, 15-18, 18-9 i 12-17.

Àrbitres: César Besabés i Felipe March.

Nova gesta del Construccions Malloms, equip sénior del CB Benicarló, que diumenge va superar l'Azuliber l'Alcora (63-62) i se situa amb unes il·lusionants dues victòries després de quatre jornades en el seu retorn a Primera Autonòmica. El partit, jugat contra un rival directe per evitar el descens, no es va decidir fins als darrers segons. Amb empat a 62, l'ala-pivot Rubén Ruiz va anotar un tir lliure definitiu i després, en el darrer atac, la defensa benicarlanda va impedir la cistella visitant.

Els alers David Martínez (13 punts, 6 rebots i 5 assistències) i Kiko Royo (10 punts) van tornar a anotar amb facilitat en atac, tot i que també cal destacar l'actuació del base titular Guillermo Bascañana (10 punts i 5 faltes rebudes), que va marcar el ritme del partit en tot moment, guanyant-li la partida a Vicent Beltrán. La defensa de l'uruguaià Diego Montes sobre aquest base, la gran amenaça del rival, també va ser decisiva.

A l'interior de la zona la baixa per lesió del pivot local Enrique Cherta, que va viure el partit des de la banqueta, va passar desapercebuda per l'aportació de Carlos Miravet (8 punts i 5 rebots) i el júnior José Félix García (4 punts i 5 rebots).

Manolo Llorach, entrenador del Construccions Malloms, confia en evitar la relaxació dels seus jugadors: "És cert que vam guanyar el partit, però l'anàlisi no pot centrar-se en això ja que vam perdre un avantatge de deu punts en el darrer quart, passant d'un 59-49 a un 62-62 per culpa d'un parcial 3-13. No podem reanimar a un rival que ja estava gairebé vençut. A més, no aconseguim mantenir el mateix nivell en defensa durant tot el partit i això em preocupa".

Calp pot amb el CB Benicarló Grupo Poblet Júnior

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior va perdre el seu segon partit a la categoria autonòmica. La derrota va arribar a casa amb el potent Aigües de Calp com a rival. El conjunt alacantí, farcit de prometedors jugadors estrangers, va aprofitar la seua major alçada per a dominar el joc sota cistella. Tot i la derrota, el CB Benicarló Grupo Poblet Júnior se situa en un esperançador percentatge del 50% de victòries.

Carlos Martínez, entrenador del CB Benicarló Grupo Poblet Júnior, reconeix que "la nostra defensa no va estar al mateix nivell que en altres partits, però s'ha de pensar que l'Aigües de Calp és un conjunt molt potent, que ens va posar les coses difícils".

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior B de Javi Comes, per la seua part, no va poder estrenar-se i va perdre amb el Cristalería Ferrer d'Alcora (37-63), tot i la millora evident en el seu joc. L'esglai del dia el va protagonitzar un jugador de l'equip rival, que va necessitar l'ajuda dels serveis mèdics per sortir de la pista amb ambulància després d'impactar amb el cap al terra com a conseqüència d'una topada involuntària amb el pivot Sebastián Fontanet.

La temporada també va començar el passat cap de setmana en Iniciació al Rendiment. El CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A va perdre per només tres punts (63-60) a la pista del prestigiós CB Escolapias A. Els de Sergio Oms van disposar d'un atac en els darrers segons per donar-li la volta al marcador (61-60), però van errar i, després, es van veure obligats a fer falta. Millor sort va tenir el CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A de Carlos Martínez, que va superar el CD Calasanz A (47-50).

SAN JORGE CF, 0 – CD BENICARLÓ, 1

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El natural escepticisme substancial als trets de la meua personalitat m'ha jugat en aquesta ocasió una mala passada. Sempre he cregut que els tòpics són una fal·làcia i que allà on vaig sempre succeeix allò que és raonablement previsible. Qui m'havia de dir que aquest Benicarló que el diumenge anterior no havia estat capaç de marcar-li un gol al San Pedro, havia perdut contra potències futbolístiques de la dimensió del Borriol o el Vilafamés i que havia despatxat abruptament i inesperada l'entrenador seria capaç de guanyar a domicili tot un San Jorge. Quina llàstima. De veritat que haguera pagat l'entrada ben a gust per veure tot el que m'han contat que es va veure al camp aquell tan bonic envoltat de garrofers, pins, argilagues i naturalesa en general.

En aquest bucòlic ambient, un gol marcat per Panissello a les darreries del primer temps, va deixar bocabadats, esmaperduts, desconcertats, fotuts en resum, els apassionats seguidors del gal·làtic equip de l'insigne Tena Ronchera. A Xoco es comprén que el van maltractar des de la grada tant com van saber, li van dir el revés del porc. Com se'n deguera xalar el nostre entrenador escoltant tots els impropis que amb vehemència li dirigien els iracunds aficionats locals. Quin goig. I encara li quedaven ànims i ganes per contestar-los alguna perla mentre dirigia el partit. És la grandesa del futbol.

Sí, la vida ens reserva aquests xicotets plaers als pobres d'esperit. No podem fer-hi més. No m'ho acabo. L'alcalde de San Jorge reclamant irat un penal a favor dels seus, Calduch –el nostre porter que l'any passat ho era d'ells- fent el partit de la seua vida i treient de la ratlla pilotes que duïen - com diria el mestre Palanques- "marcho de gol", aquells senyors acostumats a jugar al golf al Panoràmica

(no sé, dic jo que bé hi deuen fer algun grin de tant en tant) repetint incansablement que quina vergonya que un poble tan gran haja de jugar contra un de tan menut. El que deia, és la grandesa del futbol.

Pel que es comprén la primera part va ser prou igualada, amb comptats però perillosos atacs dels nostres. La segona però va esdevindre un continu atac i gol dels de casa. Ens van empaïtar a balonades, però quan no era la defensa era el porter i si no el desencert dels davanters, no va haver manera que ens marcaren. Quan la gent ja cantava el gol, apareixia una mà de Calduch per desviar l'esfèrica a córner; quan la gent ja cantava el gol, la tiraven fora; quan la gent ja cantava el gol, en definitiva, als nostres se'ls oprimia l'esfínter. Però no, no van poder. Xoco, una vegada tot acabat, es va permetre el luxe d'adreçar-se a un jugador del San Jorge per dir-li que sí, que realment s'havien merescut l'empat, però que no havia pogut ser..., suposo que per dins devia estar, com es diu vulgarment, descollonant-se. No n'hi ha per menys.

Diumenge vinent tornem a jugar al camp de les pistes d'atletisme. Això

de la gespa artificial del Municipal de la Carxofa va per a llarg i de moment ens haurem d'aguantar amb el que tenim. La novetat és que el partit començarà a les quatre de la vesprada i no a les quatre i mitja tal com estem acostumats. Demà dissabte canvien l'hora i com que no hi ha llum artificial s'haurà d'avançar una mica la cosa. Ens visitarà el Sant Mateu, de l'homònima localitat. Els santmatevans les vegades que han baixat ens han amargat l'existència i vénen ara d'empatar contra el líder. Ens faltaria que aquest, que van els últims, començaren a reviscolar ací a casa nostra. Per cert, seria un detall per part de la junta directiva d'aquest equip que vingueren acompanyats per l'alcalde del seu poble i que a la mitja part li permeteren muntar un míting des dels altaveus del cotxe de Josvi Palanques tal i com va fer el dia de la trobada de bandes de música. Ja ho voldria jo, ja. Si guanyem recuperarem definitivament la nostra autoestima i estarem en condicions d'anar l'altre diumenge al camp del Vinaròs sense por.

CAP A ESTRASBURG AMB EL COR DA CAPO (II)

text CDC

Seguint amb l'article de la setmana passada on se'ns explicava el viatge dut a terme pel Cor Da Capo de Benicarló, en la regió francesa d'Alsàcia. Passarem a la segona part...

El dissabte 14 d'octubre començava la jornada més intensa per als cantaires benicarländos. Després de desdejunar van emprendre un assaig on van recordar alguns dels punts més importants de les peces que s'anaven a interpretar.

Una volta finalitzat es van distribuir per parelles amb les famílies amb qui anaven a dinar. Aquesta acció va ser molt lloada tant per les famílies de Brumath (la població on es va fer l'intercanvi), com pels benicarländos. Les dues parts van acabar molt satisfetes per l'experiència, ja que van poder conèixer un poc més les costums, la gastronomia i el caràcter tant acollidor que tenen en aquesta localitat.

Després de dinar van participar conjuntament amb la coral P'Cigales, en la celebració d'una boda. Les peces que es van interpretar van ser Signore de le Cime i Dolce Embeleso.

I una volta preparats per a l'acte més important de la jornada, van anar cap a la sala de conferències de l'ESPSAN (Establiment de Salut Pública de l'Alsàcia del Nord). El concert va arrencar amb els cants dels cantaires de la coral P'Cigales, que van interpretar magistralment les peces que tant acuradament havien preparat per a l'intercanvi.

Ara era el torn del Cor Da Capo. A pesar de la joventut del mateix, tots van coincidir en que l'interpretació també va ser d'un alt nivell, fins al punt que el públic francès va demanar un "bis", al que el cor benicarländo va accedir gustosament.

I per fi arribava el moment més esperat de la nit, quan els dos cors anaven a interpretar el cant conjunt: Oh happy day. Primer es van alternar els dos cors amb els seus solistes i després es va fer una tercera vegada amb els dos cors cantant junts. Va ser una experiència indescriptible.

Per acabar d'arrodonir la nit, es va fer un "piscola-bis" amb tots els assistents al concert, on la música de cor no va deixar de sonar gràcies als components de les dues corals, que van amenitzar la vetllada fins a la mitjanit. Quan tots se'n van anar a descansar per emprendre el viatge de tornada cap a Benicarló.

Juanjo Peñalva: "L'objectiu és quedar entre els vuit primers"

text C.B.BENICARLÓ

Juanjo Peñalva és, tot i ser jugador de primer any, una de les grans referències del Júnior A del Club Bàsquet Benicarló que enguany estrena categoria autonòmica. Aquest jove benicarlano s'entrena més de 10 hores a la setmana, tant amb Carlos Martínez (júniors) com amb Manolo Llorach (sènior), per tractar de millorar el seu rendiment. De moment, ja és el màxim encistellador del seu equip en aquesta temporada que ara comença.

¿Com veus la temporada que s'inicia per al júniors autonòmic?

Tot i estrenar categoria, podem estar a la part de dalt de la classificació. L'objectiu és quedar entre els vuit primers i, si es pot, tractar de col·lar-nos més endavant; el sisé lloc seria extraordinari. Tenim un equip amb molta qualitat, però una miqueta curt. L'altre dia vam anar a València amb només set jugadors. Els partits de casa s'han de guanyar i als de fora, buscarem donar una bona imatge sense renunciar a res.

A nivell personal, ¿què esperes d'aquesta temporada?

De moment estic molt content de com m'han anat els partits i espero que l'equip júniors mantinga al mateix nivell. A més, vull treballar dur per a guanyar-me algun minut de joc amb l'equip sènior.

De fet, ja vas debutar amb el Construccions Malloms a Port de Sagunt...

Sí, vaig tenir alguns minuts, però estava molt nerviós i no em vaig atrevir a llençar a cistella.

¿Fins on t'agradaria arribar en el món del bàsquet?

Jo sempre he dit que el meu objectiu és arribar a jugar amb el sènior del CB Benicarló, disposar de minuts i convertir-me en un jugador important per a l'equip. Això sí, el meu major somni seria jugar al sènior amb el meu germà Rubén. No sé si alguna vegada serà possible...

¿Com et defineixes com a jugador?

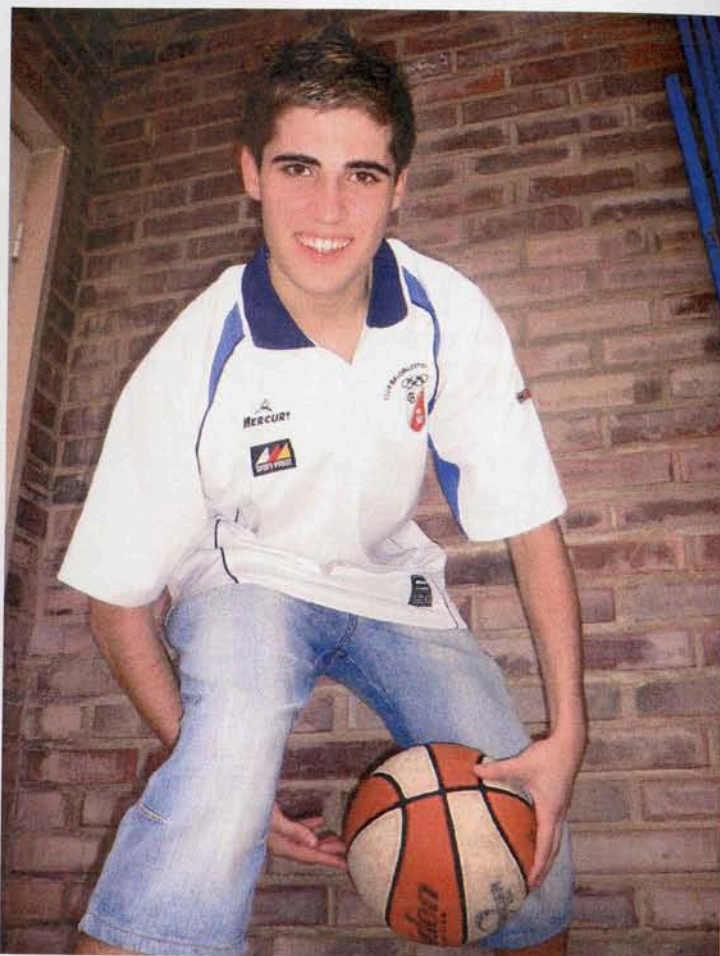
El que més m'agrada és tirar des de fora i, quan les defenses surten per tractar d'evitar-ho, sempre busco la penetració per generar una ajuda i "doblar-li" la pilota a un dels nostres pivots. Sé que he de millorar en defensa i en aquest aspecte estic treballant.

¿Què estàs estudiant?

Ciències a l'Institut Ramón Cid de Benicarló.

¿I què tal compagines els estudis amb el bàsquet?

De moment, bé. A veure si puc seguir el ritme i arribar a la universitat.

ESPERANÇA PER AL CADET "A" BENICARLÓ BASE FUTBOL

text GREGORIO SEGARRA CALVET

El Cadet "A" del Benicarló Base Futbol va aconseguir el primer punt de la temporada contra el potent Almassora, després d'emparar a dos gols en un partit marcat pel bon joc de l'equip que dirigeixen Monzó i Chefe, encara que entelat per errors puntuals en defensa que van impedir sumar els tres punts. Un punt que ha d'obrir el camí de l'esperança a un equip que no està tenint gens ni mica de sort en aquest començament de temporada. Per la seva banda, l'infantil "A" que dirigeix Juanjo Martorell, no va tenir opcions davant un rival molt superior i va acabar golejat per 0-4.